

Spørgsmaal for Domstolene, maaske endogfaa faaledes, at den ene kan gjøre det efter den anden, — thi jeg ser ikke, at den ene kan være bunden til den Andens Procedure, og dertil vil der oven i Kjøbet blive givet Hjælp ved, at de Bedkommende faae fri Proces, saa at det vil blive et rent Eldorado for alle Chikanører, der ønske at faae en Mand slettet af Valglisten. Det er altsaa en Bestemmelse, som maa anses for at være i høi Grad uheldig, og den bliver ikke forbedret ved, at det ærede Medlem i § 5 møder med den snurige Bestemmelse, at naar der ikke findes nogen væsentlig Forandring at være foregaaet med Hensyn til Bedkommendes Hovedopholdssted, kan Klageren, saafremt Sagen kommer for Retten, idømmes Bøde for unødigt Trætte, ja, det kan han ganske vist; Retten har altid Ret til at idømme Bøde for unødigt Trætte, nemlig, naar Bedkommende virkelig maa siges at være saa ugrundet i sin Sag, at Retten finder, at han bør idømmes Bøden; men i andre Tilfælde kan Retten ikke gjøre det og vil heller ikke gjøre det, fordi det ærede Medlem siger, at den kan gjøre det. — Der var mange andre Betragtninger, som kunde gjøres gjældende, naar man virkelig kom ind paa en nærmere Underjøgelse af dette Lovforslag, men i Genhold til den Hovedbetragtning, som jeg har gjort gjældende, tror jeg, at det paa de fleste Punkter ikke vil egne sig til Vedtagelse.

Fønger: Det ærede Medlem, som nu har havt Ordet, har saa udjærlig drøftet det foreliggende Lovforslag, at jeg kun vil have saa Ord at tilføie. Jeg kan ikke negte, at jeg har faaet samme Hovedindtryk af Lovforslaget som det ærede Medlem, der nu sidst havde Ordet, og jeg maa i det Hele taget henholde mig til, hvad han udtalte. Jeg vil tillade mig at henstille til det ærede Thing, om det ikke er en Sovebærelse, der bør følges, at man ved saadanne specielle Love, som komme for, tager særligt Hensyn til, hvad der har viist sig at være Krang til. Nu har den ærede Forslagsstiller hverken i sit Indledningsforedrag forleden Dag eller i det Foredrag, han i Dag holdt, oplyst noget som helst Tilfælde, hvor man havde set nogen Ulempe af, at en Mand saaledes kunde findes paa flere Valgsteder; men det synes mig at være en Forordning, som man nødvendigvis maa stille til den, der vil fysiske Thinget med en Materie som denne, at det bliver oplyst, at den bestaaende Tilstand virkelig har forvoldt Ulemper, og at det ikke er nok, at den mulig i visse Tilfælde kunde fremkalde nogle. Det eneste Punkt,

som det ærede Medlem har fremdraget, er den Sag, som blev berørt af den ærede sidste Taler, med Hensyn til, hvorvidt en Landskingsmand i visse Tilfælde maa vige sit Sæde, og dette er uden Tvivl et Punkt, hvorom der kan have meget forskellige Meninger. Men jeg skulde ved Siden af, hvad den ærede foregaaende Taler allerede har sagt, dog tillade mig at gjøre den Bemærkning, at det synes mig, at dette var en Sag, som vi helst maatte ønske først drøftet i det andet Thing. Rige saa vel som Folkethinget jo helst vil have den første Stemme med Hensyn til de Anliggender, som nærmest vedrøre det selv, lige saa vist er det ogsaa, at vi i Tilfælde som dette, der i alt Fald ikke har nogen overveiende konstitutionel Betydning, maa finde, at vi bør overlade Initiativet dertil til det andet Thing. Jeg skal fuldstændig slutte mig til de Betragtninger, som bleve gjorte gjældende af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Rindstad) med Hensyn til Muligheden af, at en Vælger modtager Valg to Gange. Det vil jo navnlig være fuldstændig klart — synes det mig — at Valgene i Kommunerne have en særlig Betydning med Hensyn til Beskatning, og derfor altsaa en Mand er skattepligtig i to Kommuner, saa er det hans naturlige Ret at kunne vælge, i hvilken af dem han vil; det er et Punkt, som efter min Formening i den Grad har gaaet igennem alle vore Forhandlinger om den kommunale Valgret osv., at jeg ikke kan forstaa, hvilken Betragtning der kan have ført den ærede Forslagsstiller til her at ville gjøre Forandring, især naar man vil tage Hensyn til, at der ogsaa er Kommuner, hvor der er saadanne specielle Myndigheder som f. Ex. Ligningskommissionen. Følgen deraf vilde blive, at en Mand, som betaler maaske betydelige Skatter til Kommunen, ikke engang skulde kunne vælges til denne Ligningskommission. Dette synes mig at være Noget, som i en ganske overordentlig Grad støder an mod alle vore Betragtninger hidtil. — Der er et Punkt, hvori jeg ikke ganske kan samstemme med den ærede sidste Taler, det er nemlig, naar han siger, at Spørgsmaalet om Hovedopholdsstedet hidtil er ukjendt i vor Lovgivning. Det ærede Medlem har aabenbart i dette Dieblit forglemmt, at i vore Skattelove er det ingenlunde noget ukjendt Begreb, og at vi tværtimod have fysisk sat os med den Ting at give Regler for, hvor Skatteyderens Hovedopholdssted er, nemlig i det Tilfælde, hvor det kommer an paa at udfinde en Mand's samlede Indtægt. Naar han har Opholdssted paa flere Steder, saa maa der være et Sted, hvor denne